

Informatieverstrekking aan gescheiden ouder, klacht ongegrond

Landelijke Klachtencommissie voor het Christelijk Onderwijs ingesteld door de Besturenraad Centrum voor Christelijk Onderwijs

Klachtnummer 2011/089

I Verloop van de klachtenprocedure.

Per e-mail van 25 mei 2011, nader aangevuld bij schrijven van 9 juni 2011, ingekomen op 15 juni 2011 heeft klager een klacht ingediend bij de landelijke klachtencommissie. De klacht is gericht tegen de school, die naar het oordeel van klager ten onrechte geen informatie verstrekt over zijn dochter *A*.

II Standpunt klager.

Uit de klachtbrief en hetgeen klager op de hoorzitting naar voren heeft gebracht, leidt de commissie - kort weergegeven - de navolgende klachten af.

De school verstrekt ten onrechte geen informatie aan klager, die de vader is van *A*.

Klager is van mening dat de in de eerste fase van de behandeling van het verzoek de communicatie slecht was en de doorlooptijd erg lang. Er is diverse keren om een reactie gevraagd.

Klager heeft zich op het standpunt gesteld dat als de school een onderzoek instelt naar het belang van het kind er niet kan worden volstaan met een eenzijdig onderzoek. Daarmee kiest de school positie en wordt zij partij in een geschil. Klager heeft aangegeven dat het begrip "in het belang van het kind" een open begrip is. De vraag is dan nog wanneer het belang van het kind zich tegen de informatievoorziening verzet. Dat mag niet te snel worden aangenomen. Het enkele feit dat een kind niet wil dat er informatie wordt verstrekt over diens schoolresultaten levert onvoldoende reden op om strijdigheid met het belang aan te nemen. Het valt niet te verwachten dat een kind de draagwijdte overziet van wat in het kader van de opvoeding van belang is.

Verder is van belang dat de ouder die het gezag heeft geen invloed kan/mag uitoefenen op de informatieplicht. De ouder met gezag kan dus niet voorkomen dat de ouder zonder gezag informatie verkrijgt.

Klager heeft in dit kader benadrukt dat er een rechterlijke beslissing is omtrent de omgangsregeling die in het voordeel is van klager. Hierbij zijn de vermeende feiten en beschuldigingen van de moeder grondig onderzocht en niet gehonoreerd.

III Standpunt bevoegd gezag.

Klager heeft het verzoek om informatie ingediend op 2 februari 2010. Klagers dochter was op dat moment vijftien en een half jaar oud.

Het bevoegd gezag heeft aangegeven zorgvuldig met het verzoek van klager te zijn omgegaan en dat gewichtige redenen eraan in de weg staan om het verzoek te

honoreren.

Het bevoegd gezag erkent het wettelijk recht van vader om inzage te hebben in de schoolgegevens van zijn dochter. Elke ouder heeft dit recht zolang het kind nog niet de leeftijd van 16 jaar heeft bereikt. De leeftijdsgrens van 16 jaar is terug te vinden in artikel 5 van de Wet bescherming persoonsgegevens.

De informatieplicht van de school kent grenzen. Artikel 1:337c BW geeft deze grenzen en uitzonderingen aan. Een van de uitzonderingen is dat een school geen informatie behoeft te verstrekken als het belang van het kind zich daartegen verzet. Dit is een open begrip en de school mag niet te snel aannemen dat het belang van het kind zich tegen het recht van informatie verzet. De dochter wil uitdrukkelijk niet dat vader de beschikking krijgt over de gevraagde informatie. Uiteindelijk heeft het bevoegd gezag een externe deskundige ingeschakeld ten behoeve van een zorgvuldige belangenafweging. Het bevoegd gezag heeft de gewichtige redenen nader geobjectiveerd middels een rapport van een orthopedagoog d.d. 16 juni 2010. Uit de conclusies komt naar voren dat de informatieverstrekking strijdig is met het belang van de dochter.

IV Overwegingen commissie.

Scholen kunnen bij de afweging of en welke informatie zij aan ouders moeten geven terugvallen op artikel 1:377c BW (artikel 377c, boek 1 van het Burgerlijk Wetboek).

In dit artikel is bepaald dat een derde (in dit geval de school) in principe gehouden is een ouder die niet het ouderlijk gezag heeft desgevraagd van informatie te voorzien over de persoon van het kind en over de verzorging en opvoeding van het kind. Het artikel kent twee beperkingen. De informatie wordt niet verstrekt als de school de informatie niet op gelijke wijze aan de ouder met het ouderlijk gezag zou verschaffen of als het belang van het kind zich tegen het verschaffen van de informatie verzet.

De Commissie heeft in de eerdere klachten uitgesproken dat de school zelf een afweging moet maken over het belang van het kind. Het enkele feit dat de dochter het verstrekken van informatie strijdig acht met haar belang, is niet voldoende. Dit moet worden onderbouwd met bij voorkeur een gerechtelijke uitspraak waarin een contactverbod of een beperking van de informatieplicht is opgenomen.

De Commissie is in het onderhavige geval van oordeel dat het op de weg ligt van de wettige vertegenwoordiger van een leerling om aannemelijk te maken dat het verstrekken van informatie strijdig is met het belang van de – op dat moment - 15 jarige leerling. Het is dus niet aan de school om in deze een orthopedagoog te benaderen en te vragen of hetgeen de leerling stelt juist is. De school heeft namelijk geen andere onderzoeksplicht dan zich te vergewissen van de juistheid van de informatie die door de wettelijk vertegenwoordiger wordt aangereikt in de vorm van door de wettelijk vertegenwoordiger ingebrachte berichten van deskundigen, alsook dient zij deze te wege. Indien er evenwel sprake is van een gerechtelijke uitspraak, waarin een contactverbod is opgenomen of een beperking van de informatieplicht is opgenomen, dan kan zij zich daarop zonder verder onderzoek en/of weging baseren.

De Commissie is van oordeel dat de school in deze geen juiste belangenafweging heeft kunnen maken, nu zij zelf zich als partij heeft gevoegd in de discussie tussen de vader en de minderjarige, door zelf een deskundige in te schakelen. De wijze waarop de school dat heeft gedaan, door een onduidelijke en weinig geformaliseerde vraagstelling in de richting van de door haar zelf aangewezen orthopedagoog, brengt

de Commissie tot het oordeel dat de school in deze haar onpartijdigheid niet voldoende heeft geborgd.

De Commissie komt dan ook tot de conclusie dat er geen redenen zijn aan klager informatie omtrent zijn dochter te onthouden althans in de periode dat klagers dochter de leeftijd van 16 jaar nog niet had bereikt.

Klagers dochter heeft inmiddels de leeftijd van zestien jaar bereikt. Ten aanzien van deze omstandigheid overweegt de commissie als volgt. Uit de uitspraak van het Hof van Leeuwarden van 30 januari 2008 (LJN: BC3204, gerechtshof Leeuwarden, 0700399) volgt het navolgende.

“De verwerking van persoonsgegevens en daarmee ook de verstrekking van persoonsgegevens dient in overeenstemmen met de Wbp te geschieden. Artikel 1:377c BW was van kracht voordat de Wbp in werking trad. Het feit dat artikel 1:377c BW verwijst naar de Wbp, noch de leeftijd vermeldt, brengt niet mee dat de Wbp buiten toepassing zou moeten blijven. Artikel 2 Wbp bepaalt bovendien dat de Wbp op een aantal bijzondere wetten niet van toepassing is. Daarbij wordt artikel 1:377c BW niet genoemd. Artikel 5 en 8 onder a Wbp hebben tot gevolg dat voor de verstrekking aan de niet-gezagsouder van persoonsgegevens van zijn kind, als het kind zestien jaar of ouder is, de toestemming van het kind vereist is.”

De commissie stelt vast, dat nu ten tijde van het indienen van de klacht bij de Commissie, de dochter de leeftijd van zestien jaar heeft bereikt, haar toestemming voor het vertrekken van informatie door de school aan de vader is vereist. Deze ontbreekt echter. De klacht, gericht op het verkrijgen van de informatie, is daarom dan ook ongegrond.

V Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht.

De commissie verklaart de klacht ongegrond.

Aldus gegeven op 31 oktober 2011 door mr. Joh. C. Westmaas, voorzitter, alsmede drs. R. ter Veen-Zielhuis en drs. J. van Tongeren, als leden, in tegenwoordigheid van mr. F.J.H. Stevens als secretaris.